

Milord

Hana Hegerová

Jen pojdte sem, pane,
sem ke mně ke stolu.
Když pršet nepřestane,
budem tu spolu.
Dejte si říct, pane,
já nechci tulit se,
nic se vám nestane,
i když jsem z ulice.

Na srdci svém, pane,
váš pyšný žal chci skrýt,
vždyť srdce mé je plané,
slyšíte je bít?

Když potkala jsem vás,
byl večer mlhavý.
Já slyšela váš hlas,
byl pyšný jako vy.
Ne, já se nedivím,
vždyť byl jste jako král
v raglánu šedivým,
ten, pane, asi stál!

A pod raglánem frak
a slečnu pod paží,
můj bože, krásnou tak,
že to až uráží.

Jen pojdte sem, pane...

Když odjel noční vlak,
ta slečna jela s ním
a to, co bylo pak,
i to já dobře vím.
Ta slečna vzala vám
vše, co vám mohla vzít.
To všechno dobře znám,
ten prázdný pustý byt.

A co život?
Ten je váš, je plný nadějí,
tak pijte na kuráž
a žijte raději.

Jen pojdte sem, pane,
ach, jak jste nesmělý,
pojdte k mé bílé oprýskané posteli.
Nikdo vám nezpíval
o jednom pánovi,
jenž srdce slečně dal a neměl na nový.
Takovou, můj pane,
držte si od těla.

....Vy pláčete, pane?
To ne, to já nechtěla, to ne.
....Já vím, já vím, já vím, bože, jak já vím.
Tak jo. Tak pojdte sem a sedněte si ke mně.

Napijte se, pak vám bude líp,
fakt, líp, líp, líp....
Teď si se mnou zpívejte.....